

Nedgang i Kronens Værdi. Men det Aar, vi er inde i, det Aar, i hvilket disse Skatter skal betales, i hvilket disse Skatter i mange Tilfælde skal tages af Erhvervslivets Driftsmidler, tegner paa ingen Maade til at blive et godt Aar. Og til at gøre det vanskeligere vil jo det bidrage, at man i den nærmeste Tid skal til at opkræve den første Del af de 20 Mill. Kr. direkte Skatter, som man gennemførte ved Valutaordningen.

Naar man ser paa Fremtiden — og som jeg sagde før, maa man se mørkere paa den kommende Tids Udvikling —, maa man spørge: Vil man søge at fremme Byggeriet ved fortsat Udstedelse af Obligationer, for hvilket der intet Marked er, og derved vedblivende vil søge at trykke Obligationskursen ned? Vil man fortsat søge Valutaspørgsmaalet løst ved Forhøjelse af den løse udenlandske Gæld og en Kreditindskrænkning, der i det lange Løb vil trykke Erhvervslivet i Knæ? Vil man fortsætte denne økonomiske Politik, som jeg vil betegne som en Afrustningspolitik, fordi den ikke i de gode Tider tænker paa, hvad der kommer i de daarlige Tider, som vil sætte os ganske ud af Stand til paa nogenlunde rimelig Maade at tage de store økonomiske Verdenskriser, som med visse Mellemrum bryder ind over Landet? Man maa jo haabe, at saadanne økonomiske Kriser ikke maa komme i den nærmeste Tid.

Det ærede Medlem Hr. Rode sagde, at det konservative Parti handlede uklogt ved ikke at gaa med til Valutaordningen, og den højtærede Finansminister sagde, at de Konservative sprang fra i sidste Øjeblik. Men det, vi gjorde i December Maaned, var, at vi blev staaende paa det, som de tre Partier, det radikale Venstre, Socialdemokratiet og vi, altid havde staaet paa, at ingen Valutaordning kunde være tilfredsstillende, naar den ikke tog Hensyn til vor Handels- og Betalingsbalance. Den højtærede Statsminister sagde, at der vilde vel ikke gaa saa lang Tid, inden det konservative Parti vilde tage Æren for Gennemførelsen af Valutaordningen. Det tror jeg ikke, den højtærede Statsminister skal frygte for; vi vil lade de tre Partier have Æren for denne Ordning, og vi vil ogsaa lade dem tage Ansvaret for den. Men vi synes ikke, at man fra de tre Partiers Side, saaledes som Forholdene har udviklet sig i disse tre Maaneder, skal henvise sig til alt for stor Begejstring over det Værk, de har gennemført; vi ønsker ikke at tage Æren for det, og vi kan det heller ikke. Der er blevet sagt, at vi havde ingen Prioritet i det. Vi har i alt Fald saa megen

Prioritet i det, at vi skal være med til at tage Skaden, og den vil blive fælles; vi hører ogsaa med i det danske Samfund, og det er dette, der skal bære den Skade, der maa komme, hvis man lader Udviklingen fortsættes paa det samme Grundlag som hidtil, og hvis man vedblivende — og det tyder jo den højtærede Finansministers Udtalelse i høj Grad paa, idet han mente, at vi skulde meget længere ud med de direkte Skatter — vil fortsætte med en saadan Skattepolitik, der hemmer Opsparing og fremmer Forbruget, saa vil vi fortsat have alt for høj Diskonto til Skade for Erhvervslivet og en for lav Obligationskurs til Skade for Boligbyggeriet og til Fordyrelse af Huslejen og have en Kapitalknaphed, der baade vil lamme Erhvervslivet og Boligbyggeriet. Og derfor vil det, selv om den planlagte Stigning af Kronens Kurs kan gennemføres, hvad jeg tror den kan, naar man bruger tilstrækkeligt haarde Midler, dog nok vise sig, at det er en daarlig Valutaordning, man har gennemført, og Resultatet vil blive, at vi efter to Aars Forløb vil være i højere Grad økonomisk afhængige af Udlandet, end vi var den Dag, vi gennemførte den Ordning.

Statsministeren (Stævning): Det ærede Medlem Hr. Lange holdt nu en Tale om Valutaordningen, som jeg ikke tør optage Tingets Tid med at fordybe mig i; men jeg har dog straks villet gøre Indsigelse mod nogle Betragtninger, det ærede Medlem fremsatte. Idet han talte om Valutaordningen og den Levetid paa 3 Maaneder, den har haft, skildrede han med mørke Farver den sørgelige Tilstand, som vi nu lever under, med høj Diskonto og med Kreditindskrænkninger. Jeg maa maaske i al Beskedenhed dertil sige, at den høje Diskonto har ikke sin Oprindelse i Valutaordningen og heller ikke i dette Ministeriums Levetid, men den ligger noget længere tilbage. Den Kreditindskrænkning, som det ærede Medlem klager over, og som foretages baade direkte og indirekte, har heller ikke sin Oprindelse i Valutaordningen, den er gennemført som vistnok det eneste Led af Ministeriet Neergaards Valutaplan og gennemført af Ministeriet Neergaard ved Aftale med Nationalbanken; og der er ikke, siden det Cirkulære udsendtes, som det foregaaende Ministerium er Andels haver i, fra Nationalbankens Side sket nogen Skærpelse af Kreditindskrænkningen.

Det ærede Medlem nævnte i denne Forbindelse nogle Ord, der var faldet paa Industriforeningens Generalforsamling for-